

■ Piru vaanli Tatjanaa teoksessa *Stilli going strong*, jossa Ismo Jokiahon mukaan korostuu myös taiteen monikerksellisyys. Inspiraation Jokiaho sai työhönsä Mihail Lermontovin runesta. Hän paljastaa, että teoksen nimessä on myös viittaus yhteen abstraktin taidesuunnan vahvaan edustajaan. Kuva: Jaana Ala-Lahti

Ismo Jokiahon vahvat hahmot värittävät Koskenjalan gallerian seiniä

KORKEAKOSKI
Jaana Ala-Lahti

Ihmishahmot ja valokuvat.

Ne ovat vieneet mennessään tamperelaisen **Ismo Jokiahon**, jonka taidenäyttely Spessut opit, diipit shitit on parhaillaan esillä Juupajoella Korkeakosken kenkä- ja nahkamuseossa.

– Hahmoista olen ollut kiinnostunut jo aiemmin, ja niitä on töissäni ollut ennenkin. Nyt etenin niiden tutkimisessa kuitenkin vielä hiukan pidemmälle, Jokiahon arvioi.

Jokaisen näyttelyssä esillä olevan työn lähtökohdista on ollut muotokuva, jota Jokiaho on pitänyt mielenkiintoisena.

Kankaalle hän on ryhtynyt maalaamaan sen toisintoa, mutta vain osittain. Tarkat yksityiskohdat hän on häivyttänyt ja niiden si-

jaan kuvassa ollut henkilö on pyritty pitämään elossa suurien värialueiden avulla.

– Yritän töissäni löytää sitä rajaa, jossa ihminen tai hahmo on vielä tunnistettavissa sen jälkeen, kun kokonaisuutta on lähdetty hajotamaan, Jokiaho kuvailee.

Värejä Jokiaho ei ole koskaan pelännyt. Siksi hän onkin yllätynyt, että kevään aikana valmistuneihin töihin on tullut runsaasti mukaan myös erilaisia harmaan sävyjä. Se on ollut Jokiaholle jollain tavalla jopa omien rajojen rikkomista.

– En ole oikein koskaan ollut harmaan enkä ruskean ystävä, mutta nyt olen käyttänyt myös niitä. Olen siis antanut vain palaa ja tehnyt sillä tavalla, mikä juuri nyt on tuntunut hyvältä.

Koskenjalan galleriaan Jokiaho on tuonut esille

kaikkein uusimpia töitään. Lähes jokainen niistä on valmistunut kuluneen kevään aikana. Esillä on yhteensä 14 työtä.

– Näyttelyn tiedotteessa olen maininnut, että esillä on tuotantoani vuosilta 2019–2020. Sain tuon lupauksen täyttymään, kun otin mukaan yhden viime vuonna valmistuneen teokseni, Jokiaho naurahtaa.

Keväälle osunut tuotteliaisuus yllätti Jokiahon itsensäkin. Huhtikuun loppuun mennessä hän oli saanut jo valmiiksi enemmän töitä kuin koko viime vuoden aikana.

Nyt tehtyjen töiden määrä lähenee uhkaavasti jo sataa.

– Se varmaan kertoo siitä, että pääsin jonkin kiehtovan äärelle, joka vei mukanaan. Uskon, että tämän aiheen tutkimisessa menee

minulla vielä vuosi, ellei jopa kauemminkin.

Yhteen teemaan uppoutuminen pidemmäksi aikaa on Jokiaholle tyyppillistä. Työtapaansa hän kertoo olevan prosessimaisen sarjallinen.

– Alan työskennellä aiheen parissa ja katson, mihin se kehittyy. Jossain vaiheessa tulee sitten se stoppi. Silloin käännän katseeni uuteen suuntaan.

Juupajoen näyttelyssä esillä olevat teokset ovat myös ostettavissa. Tilauksia hän ei kuitenkaan kovin innokkaasti otamassa vastaan, vaikka nykyinen valokuvan kautta inspiroituminen voisi siihen mahdollisuuksia tarjota.

– Voisihan sitä kokeilla, mutta mitään en lupaa. Urani aikana olen tehnyt vain yhden tilaustyön.

Läheisiään Jokiaho on

sen sijaan uskaltanut tarkastelemaan myös sivel-timen vetojen ja kankaalle levittyvien öljyvärien kautta. Koskenjalan gallerian seiniltäkin voi löytää hänen kahden tyttärensä kuvat.

Jokiahon elämässä taide on ollut vahvasti läsnä vuodesta 1984 lähtien. Vuosien aikana hän on oppinut olemaan taiteilijana armollisempi itselleen. Turha sivel-timen puristaminen on jäänyt häneltä vähitellen pois.

– On tässä ollut niitä aikoja, jolloin en voinut antaa periksi, jos jokin asia ei alkanut tulla tauluun esiin haluamallani tavalla. Nyt keskeneräisyys ei enää harmita. Laitan tarvittaessa työn sivuun ja palaan sen pariin myöhemmin.

Ryhmä- ja yhteisnäyttelyssä hän oli ensimmäi-

sen kerran mukana vuonna 1986. Siitä lähtien hänen töitään on ollut esillä lähes vuosittain jossain päin Suomea.

– Viime aikoina näyttelyni ovat keskittyneet Tampereen lähistölle. Koskenjalan galleria on minulle kuitenkin uusi paikka. Tämä on vähän erilainen paikka pitää näyttelyä. Se minua tässä viehätti, ja siksi halusin tuoda näyttelyni tänne.

Koskenjalan gallerian lisäksi Jokiahon töihin pääsee tutustumaan tänä kesänä myös Kangasalla ja Ikaalisissa. Nyt Juupajoella esillä olevia öljyväritöitä ei niissä välttämättä nähdä.

– Ainakin toiseen niistä vien esille todennäköisesti mustetöitäni.

Ismo Jokiahon näyttely Spessut opit, diipit shitit on esillä Koskenjalan galleriasa 10. heinäkuuta asti.